



ע"פ 30409/02/18 - אהרון רון אזולאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 30409-02-18

המערער

אהרון רון אזולאי
על-ידי ב"כ עו"ד ורד בירגר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופט א' אברבנאל:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 7.2.2018, בת"פ 1572-08-15, שלפיו נידון המערער לחמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לשני מאסרים על-תנאי, ולפיצוי לנפגע העבירה בסכום של 1,500 ₪. זאת בגין הרשעתו, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן - החוק), איומים לפי סעיף 192 לחוק וחבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק.

2. הודאתו של המערער ניתנה במסגרת הסדר טיעון, שבגדרו תוקן כתב האישום ונקבע כי הצדדים חופשיים בטיעוניהם לעונש.

3. על פי עובדות כתב-האישום העומדות ביסוד ההרשעה, ביום 28.3.15 סמוך לשעה 02:10 הבחינו שוטרים במערער אשר ישב במושב שליד הנהג ברכב חונה. המערער החזיק בידו חומר החשוד כסם. אחד השוטרים ניגש אל המערער וביקש ממנו לצאת מהרכב. השוטר ביצע חיפוש ברכב ומצא בו סגריה שהכילה סם מסוג חשיש. משהודיע השוטר למערער כי הוא מעוכב לחקירה וביקש ממנו להתלוות אליו ולהיכנס לניידת המשטרה, סירב המערער לעשות כן. משהודיע לו השוטר כי הוא עצור, המערער התנגד למעצר ופגע באמצעות מרפקו בבטנו של השוטר. בתגובה לכך השתמש השוטר בכוח. במאבק שהתפתח בין השניים נחבל השוטר ונגרם לו שבר בכף היד. בהמשך לכך, במהלך



נסיעתו בניידת המשטרה, דפק המערער על חלון תא העצורים שבניידת, קילל ואיים על השוטרים במילים חריפות. בתחנת המשטרה דחף המערער שוטר כדי למנוע ממנו לאזוק אותו, ובעקבות כך השוטר ריסס גז פלפל לעבר פניו של המערער. כשנכנס המערער לתחנת המשטרה איים על שוטר באומרו "יש לי מלא כסף גם לשלם לרוצח שכיר". בין הצדדים הוסכם כי שבר בידו של השוטר נגרם כתוצאה מתנועה סיבובית לא נכונה או עיקום של היד כתוצאה מהמאבק בין השוטר למערער.

בגין המעשים האמורים הורשע המערער, כאמור, בעבירות שצוינו לעיל.

4. מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המערער עולה כי המערער סיים 11 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, וכי הוא מתגורר בבית הוריו ועובד כתקליטן. בשיחתו עם קצין המבחן מסר המערער כי הוא נוהג להשתמש בסמים קלים אך שלל התמכרות להם. בעניין האירוע שבו הורשע, המערער לא הכחיש כי החזיק סמים ברכב שבו ישב, אך טען כי לא נקט באלימות וכי הגיב באלימות מילולית בלבד לאלימות שנקט השוטר כלפיו. המערער לא היה חד-משמעי ביחס להצעת שירות המבחן לשלבו בבדיקות לניקיון מסמים.

5. בטיעוניה לעונש, ביקשה ב"כ המשיבה לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על 8-18 חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לשוטר האמור.

6. ב"כ המערער ביקשה להטיל עליו שירות לתועלת הציבור ולחלופין מאסר לריצוי בעבודות שירות. לטענתה המערער לקח אחריות על מעשיו. עוד טענה כי היה על השוטר לנהוג באירוע בדרך מתונה יותר ולא כפי שנהג.

המערער ביקש להימנע משליחתו למאסר בפועל, ואמר כי ההתנהגות שבגינה הורשע זרה לאורח חייו.

7. בגזר-דינו התייחס בית-משפט קמא לחומרת מעשיו של המערער, וקבע כי אף שהמעשים לא היו מתוכננים ואף שמעשה התקיפה לא היה ברף החומרה הגבוה, התפתח כתוצאה מהם אירוע חמור שכתוצאה ממנו נחבל שוטר בידו. בית המשפט הדגיש כי המערער לא חדל ממעשיו גם בעת נסיעתו בניידת המשטרה ולאחר מכן בתחנת המשטרה. בשל האמור לעיל קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם "נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין חמישה-עשרה חודשי מאסר בפועל, ולצדו מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים - פיצוי לנפגעי העבירות".



בקביעת העונש המתאים למערער, קבע בית המשפט קמא כי יש לתת משקל לכך שאין בעברו הרשעות קודמות ולהודאתו אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי. מאידך גיסא קבע בית המשפט כי יש לתת משקל לכך שהמערער אינו נוטל אחריות מלאה למעשיו.

8. ב"כ המערער טוענת כי בגזירת הדין החמיר בית המשפט קמא עם המערער. לטענתה בית המשפט קמא לא נתן משקל ראוי לחלוף הזמן מאז האירוע; לכך שמאז המערער לא היה מעורב באירועים פליליים; ולכך שהאירוע שבו הורשע אינו מאפיין את אורחות חייו. עוד נטען כי עובדות האירוע מורכבות וכי השוטר נושא אף הוא באחריות להתפתחות האירוע.

ב"כ המערער טוענת כי בנסיבות העניין נכון היה להטיל על המערער שירות לתועלת הציבור - עונש שמחד גיסא הינו מוחשי ומגלם בתוכו את האינטרס הציבורי, ומאידך גיסא יאפשר למערער לפרנס את עצמו ולתמוך במשפחתו.

9. ב"כ המשיבה סומכת את ידיה על גזר הדין, וטוענת כי אין הצדקה להתערבות ערכאת הערעור בו. היא הדגישה כי הסדר הטיעון משקף הסכמה עובדתית שאליה הגיעו הצדדים ואין לחרוג ממנו.

10. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ע"פ 2422/15 איתן סרור נ' מדינת ישראל (7.11.16)).

המערער התנגד למעצר חוקי, וכדי לסכל אותו נאבק בשוטר, פגע בבטנו באמצעות מרפקו, וכתוצאה ממאבקו בשוטר גרם חבלה חמורה לשוטר. בכך לא הגיע האירוע לכדי סיום, בעת נסיעתו בניידת המשטרה ובתחנת המשטרה קילל המערער את השוטרים ואיים עליהם.

טענת המערער ולפיה לשוטר חלק ממשי בהתפתחות האירוע, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום



המתוקן, שעליהן הסכימו הצדדים ואשר שימשו יסוד להרשעתו. כך או אחרת, אין בפי המערער הסבר להמשך מאבקו בשוטר בדרך שגרמה לפגיעה בו, ולהשמעת קללות ואיומים על שוטרים לאורך זמן - בעת האירוע, בניידת המשטרה ובתחנת המשטרה.

מעשים מהסוג האמור מעמידים את גורמי אכיפת החוק בסיכון לפגיעה בגופם, ומכבידים על יכולתם לבצע את תפקידם.

משכך צדק בית המשפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם.

טענת המערער, ולפיה גזר הדין נוטה לחומרה נדחית. עונשו של המערער מביא לידי ביטוי מחד גיסא את חומרת מעשיו, ומאידך גיסא את עברו הנקי, את הודאתו ואת נסיבות חייו המפורטות לעיל, ולפיכך אין עילה להתערבות בו.

11. לפיכך הערעור נדחה.

המערער יחל לבצע את עבודות השירות ביום 24.2.19; ובמועד זה יתייצב המערער בשעה 9:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות לשם קליטה והצבה.

מזכירות בית-המשפט תמציא עותק מפסק-הדין לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, א' שבט תשע"ט, 07 ינואר 2019, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, סגן נשיא